Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1037,**

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta

(kodifikaatio)

(EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2321, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 338	1	19.12.2017

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1037,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta

(kodifikaatio)

1 artikla

Periaatteet

1. Tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen tuen tasaamiseksi, joka on myönnetty välittömästi tai välillisesti minkä tahansa tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tuotteita ei tuoda suoraan alkuperämaasta vaan ne viedään unioniin välittäjänä toimivan maan kautta, tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kokonaisuudessaan ja tarvittaessa liiketointa tai -toimia pidetään alkuperämaan ja unionin välillä suoritettuina.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

a) tuotetta pidetään tukea saavana, jos se saa 3 ja 4 artiklassa määriteltyä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Tukea voi myöntää joko tuotavan tuotteen alkuperämaan julkinen viranomainen tai sen välittäjänä toimivan maan julkinen viranomainen, josta tuote viedään unioniin ja jota kutsutaan tässä asetuksessa ’viejämaaksi’;

b) ’julkisella viranomaisella’ tarkoitetaan alkuperä- tai viejämaan alueella toimivaa julkista elintä;

c) ’samankaltaisella tuotteella’ tarkoitetaan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin tutkittava tuote, tai jos sellaista tuotetta ei ole, muuta tuotetta, joka muistuttaa ominaispiirteiltään tutkittavaa tuotetta, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen;

d) ’vahingolla’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan 8 artiklan säännösten mukaisesti.

3 artikla

Tuen määritelmä

Tuen katsotaan olevan kyseessä, jos:

1. a) alkuperä- tai viejämaan julkiset viranomaiset myöntävät taloudellista tukea, toisin sanoen, jos:

▼B

i) julkisten viranomaisten käytäntö käsittää varojen (esimerkiksi avustusten, lainojen ja omaan pääomaan tapahtuvien sijoitusten muodossa) suoran siirron tai mahdollisia varojen tai velvoitteiden suoria siirtoja (esimerkiksi lainalle annetun takauksen);

ii) julkisista tuloista, jotka muuten olisi maksettava, luovutaan tai niitä ei kanneta (esimerkiksi verokannustimet, kuten veroluotot). Tältä osin tukena ei pidetä vientiin menevän tuotteen vapauttamista sellaisista veroista ja maksuista, joita kannetaan samankaltaisesta, kotimaiseen kysyntään tarkoitetusta tuotteesta, eikä sellaisten verojen ja maksujen palauttamista, jos palautettava määrä ei ylitä niistä karttunutta määrää, jos tällainen vapauttaminen on myönnetty liitteiden I, II ja III säännösten mukaisesti;

iii) julkiset viranomaiset antavat käyttöön muita kuin yleisiin perusrakenteisiin kuuluvia tavaroita tai palveluita tai ostavat tavaroita;

iv) julkiset viranomaiset

— suorittavat maksuja rahoitusmekanismiin, tai

— valtuuttavat tai määräävät yksityisen tahon huolehtimaan yhdestä tai useammasta i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetusta tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvasta tehtävästä, ja noudatettava käytäntö ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä;

tai

b) kyse on tulo- tai hintatuesta missä tahansa GATT 1994 -sopimuksen XVI artiklassa tarkoitetussa merkityksessä; ja

2. sitä kautta annetaan etua.

4 artikla

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavat tuet

1. Tuet johtavat tasoitustoimenpiteiden toteuttamiseen ainoastaan, jos ne ovat 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla erityisiä.

2. Sen määrittämiseksi, kohdistuuko tuki erityisesti myöntävän viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella sijaitsevaan yritykseen tai tuotannonalaan taikka yritysten tai tuotannonalojen ryhmään, jäljempänä ’tietyt yritykset’, sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) jos tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa mahdollisuuden saada tukea nimenomaisesti tiettyihin yrityksiin, tuki on erityistä;

b) jos tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, asettaa oikeuden saada tukea ja tuen määrän riippuvaksi objektiivisista arviointiperusteista tai edellytyksistä, kyse ei ole erityisestä tuesta edellyttäen, että oikeus saada tukea ei vaadi eri toimenpiteitä ja että mainittuja arviointiperusteita ja edellytyksiä noudatetaan tiukasti;

▼B

c) jos huolimatta siitä, että a ja b alakohdassa esitettyjen periaatteiden soveltamisen perusteella näyttää siltä, että kyseessä ei ole erityinen tuki, on syytä uskoa, että tuki todellisuudessa voi olla erityistä, voidaan ottaa huomioon muita tekijöitä. Nämä tekijät ovat seuraavat: tukiohjelmaa hyödyntää rajoitettu määrä tiettyjä yrityksiä; sitä hyödyntävät pääasiallisesti tietyt yritykset; tukea myönnetään suhteettoman suuressa määrin tietyille yrityksille; tapa, jolla myöntävä viranomainen käyttää harkintavaltaa päätettäessä tuen myöntämisestä. Tässä suhteessa otetaan huomioon erityisesti tiedot siitä, missä määrin tukea koskevia hakemuksia on hylätty tai hyväksytty, ja näiden päätösten perustelut.

Edellä b alakohdassa ”objektiivisilla arviointiperusteilla tai edellytyksillä” tarkoitetaan puolueettomia arviointiperusteita tai edellytyksiä, jotka eivät aseta tiettyjä yrityksiä muiden edelle ja jotka ovat luonteeltaan taloudellisia ja joita sovelletaan laajalti, kuten työntekijöiden lukumäärä tai yrityksen koko.

Arviointiperusteet ja edellytykset on määriteltävä selkeästi laissa, asetuksissa tai muissa virallisissa asiakirjoissa siten, että ne voidaan todentaa.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon, missä laajuudessa taloudellinen toiminta on myöntävän viranomaisen toimialueella hajautunutta, sekä tukiohjelman soveltamisaika.

3. Myöntävän viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla määrätyllä maantieteellisellä alueella sijaitseviin tiettyihin yrityksiin rajattu tuki on erityistä. Yleisesti sovellettavan veron määrän asettamista tai muuttamista minkä tahansa sellaisen hallinnon portaan päätöksellä, joka on oikeutettu sen tekemään, ei katsota tässä asetuksessa tarkoitetuksi erityiseksi tueksi.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, katsotaan seuraavat tuet erityisiksi:

a) joko oikeudellisesti tai tosiasiallisesti vientituloksesta joko pelkästään tai yhdessä muiden edellytysten kanssa riippuvat tuet, mukaan lukien liitteessä I viitteellisesti luetellut;

b) tuet, jotka yksin tai yhdessä muiden edellytysten kanssa riippuvat kotimaisten tavaroiden käytön suosimisesta suhteessa tuontitavaroihin.

Edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa tukien katsotaan tosiasiallisesti riippuvan vientituloksesta, jos tosiasiat osoittavat, että tuen myöntäminen, ilman että sitä on tehty oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaiseksi, on tosiasiassa kytketty todelliseen tai odotettuun vientiin tai vientituloihin. Se, että tukea myönnetään vientiyrityksille, ei yksistään johda tuen katsomiseen vientitueksi tässä säännöksessä tarkoitetussa merkityksessä.

▼B

5. Tämän artiklan säännösten perusteella tehtävän erityiseksi määrittämisen on selkeästi perustuttava sitä tukeviin todisteisiin.

5 artikla

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän laskeminen

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu ja määritetty. Tämä jakso vastaa tavallisesti vastaanottajan viimeisintä tilikautta, mutta se voi olla mikä tahansa muu vähintään kuuden kuukauden jakso, joka edeltää tutkimuksen vireillepanoa ja jonka osalta on käytettävissä luotettavia rahoitusta ja muita asiaa koskevia tietoja.

6 artikla

Tuen vastaanottajalle annettavan edun laskeminen

Tuen vastaanottajalle annettava etu lasketaan seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) julkisten viranomaisten tekemää sijoitusta yrityksen omaan pääomaan ei pidetä edun antamisena, ellei investoinnin voida katsoa olevan vastoin alkuperä- ja/tai viejämaan alueella olevien yksityisten sijoittajien tavanomaista sijoituskäytäntöä, riskipääomasijoitukset mukaan lukien;

b) julkisten viranomaisten myöntämää lainaa ei pidetä edun antamisena, ellei yrityksen julkisilta viranomaisilta saamastaan lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada markkinoilta, maksamien luottokustannusten määrän välillä ole eroa. Tässä tapauksessa eduksi katsotaan näiden kahden määrän erotus;

c) julkisen viranomaisen myöntämää lainatakausta ei pidetä edun antamisena, ellei takauksen saaneen yrityksen julkisten viranomaisten takaamasta lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta ilman tällaista takausta maksamien luottokustannusten määrän välillä ole eroa. Tässä tapauksessa eduksi katsotaan näiden kahden määrän erotus korjattuna palkkioissa olevilla mahdollisilla eroilla;

d) tavaroiden tai palvelujen toimittamista tai tavaroiden ostamista julkisten viranomaisten toimesta ei pidetä edun antamisena, ellei tavaroita tai palveluja toimiteta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tai tavaroita osteta yli riittävänä pidettävää vastiketta vastaan. Vastikkeen riittävyys on määritettävä suhteessa kyseisen tavaran tai palvelun markkinoilla vallitseviin olosuhteisiin maassa, jossa toimitus tai ostaminen tapahtuu, hinta, laatu, saatavuus, markkinoitavuus, kuljetus ja muut osto- tai myyntiehdot mukaan lukien.

▼B

Jos kyseisen tavaran tai palvelun osalta maassa, jossa se toimitetaan tai ostetaan, ei ole vallitsevia markkinaehtoja tai -olosuhteita, joita voidaan käyttää sopivina vertailuarvoina, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

i) asianomaisessa maassa vallitsevia ehtoja ja olosuhteita tarkistetaan tosiasiallisten kustannusten, hintojen ja muiden kyseisessä maassa käytettävissä olevien tekijöiden perusteella sellaisella sopivalla määrällä, joka kuvastaa tavanomaisia markkinaehtoja ja -olosuhteita; tai

ii) tarvittaessa käytetään tuen vastaanottajan käytettävissä olevia toisen maan markkinoilla tai maailmanmarkkinoilla vallitsevia ehtoja ja olosuhteita.

7 artikla

Laskemista koskevat yleiset säännökset

1. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan tuetun ja unioniin viedyn tuotteen osalta yksikkökohtaisesti.

Määritettäessä kyseistä määrää voidaan tuen kokonaismäärästä vähentää seuraavat osuudet:

a) kaikki asian käsittelymaksut sekä muut kustannukset, jotka välttämättä aiheutuvat tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta;

b) vientiverot, tullit tai muut maksut, jotka kannetaan tuotteen viennistä unioniin ja jotka on erityisesti tarkoitettu tuen vaikutuksen tasaamiseen.

Asianomaisen osapuolen on tällaista vähennystä vaatiessaan näytettävä, että vaatimus on perusteltu.

2. Jos tukea ei myönnetä suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä määritetään jakamalla tuen kokonaisarvo sopivalla tavalla tutkimusjaksona tapahtuneelle kyseisten tuotteiden tuotannolle, myynnille tai viennille.

3. Jos tuen myöntäminen voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan tai tulevaan hankintaan, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla.

Näin laskettu tutkimusjaksolle kuuluva määrä, mukaan lukien ennen kyseistä jaksoa hankittua käyttöomaisuutta vastaava osuus, jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

Sellaisen omaisuuden osalta, jonka arvo ei alene, tuki rinnastetaan korottomaan lainaan, ja sitä käsitellään 6 artiklan b alakohdan mukaisesti.

4. Jos tukea ei ole myönnetty käyttöomaisuuden hankintaan, tutkimusjaksona annetun edun määrä kohdistetaan periaatteessa kyseiselle jaksolle, ja se jaetaan 2 kohdan mukaisesti, ellei sitä ole erityisten olosuhteiden vuoksi perusteltua kohdistaa muulle jaksolle.

▼B

8 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu objektiivinen tarkastelu, joka kohdistuu

a) tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin vaikutuksiin unionin tuotannonalaan.

2. Tuetun tuonnin määrän osalta tutkitaan, onko se lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unionin tuotantoon tai kulutukseen. Tuetulla tuonnilla hintoihin olevan vaikutuksen osalta tutkitaan, onko tuetun tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste.

3. Jos samanaikaisesti tutkitaan tasoitustullia varten tuotteen tuontia useammasta kuin yhdestä maasta, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti ainoastaan, jos:

a) todetun tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on suhteessa kustakin maasta peräisin olevaan tuontiin 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vähäistä määrää (*de minimis*) suurempi eikä tuonnin määrä yhdestäkään maasta ole merkityksetön; ja

b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on aiheellista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset sekä tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

4. Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on arvioitava kaikki asiaa koskevat taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, mukaan lukien seuraavat seikat: se, että ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin tai polkumyynnin vaikutuksista; tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän suuruus; myynnin, voittojen,

▼B

tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton ja kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; unionin hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viranomaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

5. Edellä olevaan 1 kohtaan liittyen esitetyillä ja asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa vahinkoa. Erityisesti tämä merkitsee sen osoittamista, että 2 kohdassa tarkoitetut määrät ja/tai hinnat vaikuttavat unionin tuotannonalaan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja että kyseistä vaikutusta voidaan pitää merkittävänä.

6. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, jotta kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 5 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä pidetään muun muassa seuraavia: muun kuin tuetun tuonnin määrä ja hinnat; kysynnän supistuminen tai kulutustottumusten muutokset; kolmansien maiden ja unionin tuottajien rajoittavat kauppakäytännöt sekä kyseisten tuottajien välinen kilpailu; tekniikan kehittyminen sekä unionin tuotannonalan vientitulos ja tuottavuus.

7. Tuetun tuonnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen tuotantoon unionin tuotannonalalla silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon yksilöimisen esimerkiksi tuotantomenetelmien sekä tuottajien myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon yksilöiminen ei ole mahdollista, tuetun tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tai -valikoiman tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

8. Merkittävän vahingon uhan määrittämisen on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäiseen mahdollisuuteen. Olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa tuki aiheuttaisi vahinkoa, on oltava ollut selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi olisi tarkasteltava seuraavia tekijöitä:

a) kyseessä olevan tuen luonne ja tuen todennäköiset vaikutukset kauppaan;

b) tuetun tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti unionin markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;

c) riittävä ja vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sen välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus unioniin suuntautuvan tuetun viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;

▼B

d) tuonti hinnoilla, jotka voivat merkittävästi alentaa sisäisiä hintoja tai estää huomattavassa määrin hinnankorotukset ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää;

e) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva peruste, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että tuetun viennin kasvu on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

9 artikla

Unionin tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ’unionin tuotannonalalla’ samankaltaisten tuotteiden kaikkia tuottajia unionissa tai niitä tuottajia, joiden tuotteiden yhteinen tuotanto muodostaa 10 artiklan 6 kohdassa määritellyn pääosan kyseisten tuotteiden koko unionin tuotannosta, paitsi silloin, kun:

a) jotkut tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin tai ne ovat itse sellaisen tuotteen tuojia, jota väitetään tuettavan, ilmaisun ”unionin tuotannonala” voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;

b) poikkeuksellisissa olosuhteissa unionin alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen, ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos

   i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai lähes kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja

   ii) muualle unioniin sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät merkittävässä määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella.

   Vaikka suurimmalle osalle koko unionin tuotannonalasta ei olisi aiheutunut vahinkoa, voidaan vahinkoa katsoa aiheutuneen tällaisissa olosuhteissa, jos tuettu tuonti on keskittynyt tällaisille eristyneille markkinoille ja jos tuettu tuonti lisäksi aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai lähes kaikesta tuotannosta tällaisilla markkinoilla.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tuottajien katsotaan olevan etuyhteydessä viejiin tai tuojiin ainoastaan, jos

a) toinen välittömästi tai välillisesti valvoo toista;

b) kolmas taho välittömästi tai välillisesti valvoo molempia; tai

c) ne yhdessä valvovat välittömästi tai välillisesti kolmatta tahoa, jos on syytä olettaa tai epäillä, että yhteyden vaikutuksesta kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

▼B

Tätä kohtaa sovellettaessa jonkin tahon katsotaan valvovan toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai tosiasiallinen asema antaa sille mahdollisuuden rajoittaa tai ohjata jälkimmäisen toimintaa.

3. Kun unionin tuotannonalan tulkitaan käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille tai tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen myöntävälle julkiselle viranomaiselle annetaan mahdollisuus esittää 13 artiklan mukaisesti sitoumuksia kyseisen alueen osalta. Arvioitaessa unionin etua toimenpiteiden suhteen on tällaisissa tapauksissa alueen etuun kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 13 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön koko unionin osalta. Tällaisissa tapauksissa tullit voidaan, jos mahdollista, rajoittaa koskemaan tiettyjä tuotteita tai viejiä.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 8 artiklan 7 kohdan säännöksiä.

10 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jos 8 kohdasta ei muuta johdu, tutkimus väitetyn tuen, sen määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi pannaan vireille unionin tuotannonalan puolesta toimivan minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteenliittymän, jolla ei ole oikeushenkilön asemaa, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan toimittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, jonka on toimitettava se komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen jokaisesta vastaanottamastaan valituksesta. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on toimitettu komissiolle kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on antanut vastaanottoilmoituksen.

Jos valitusta ei ole tehty mutta jäsenvaltiolla on riittävät todisteet tuesta ja siitä unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava nämä todisteet viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa valituksessa on oltava riittävät todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta (myös sen määrästä, jos mahdollista), vahingosta sekä väitetyn tuetun tuonnin ja väitetyn vahingon syy-yhteydestä. Valituksessa on oltava valituksen tekijän kohtuudella saatavilla olevat tiedot seuraavista seikoista:

a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän unionissa valmistaman samankaltaisen tuotteen tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti unionin tuotannonalan puolesta, siinä on ilmoitettava se tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo kaikista tiedossa olevista unionin samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien yhteenliittymistä) ja, sikäli kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;

▼B

b) täydellinen kuvaus tuotteesta, jota väitetään tuettavan, kyseisen alkuperä- tai viejämaan nimi tai nimet, kunkin tiedossa olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo kyseisen tuotteen tiedossa olevista tuojista;

c) todisteet kyseistä tuesta, sen määrästä ja luonteesta sekä siitä, että tuki mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton;

d) tuetuksi väitetyn tuonnin määrän muutokset, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla ja tämän tuonnin vaikutuksesta unionin tuotannonalaan niiden asiaan kuuluvien tekijöiden ja seikkojen mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten niiden, jotka luetellaan 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa.

3. Komissio tutkii mahdollisuuksien mukaan valituksessa esitettyjen todisteiden paikkansapitävyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, riittävätkö todisteet tutkimuksen vireille panemiseksi.

4. Tutkimus voidaan panna vireille sen määrittämiseksi, onko väitetty tuki 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua erityistä tukea.

5. Tutkimus voidaan panna vireille myös liitteessä IV luetellun kaltaisten toimenpiteiden osalta, siltä osin kuin niihin sisältyy 3 artiklassa määriteltyä tukea, sen määrittämiseksi, ovatko kyseessä olevat toimenpiteet täysin mainitun liitteen säännösten mukaisia.

6. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien esittämän valituksen saaman tuen tai vastustuksen perusteella vahvistetaan, että unionin tuotannonala on tehnyt valituksen tai että valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan unionin tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jonka tuottaa se osa unionin tuotannonalaa, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat unionin tuottajat vastaavat alle 25 prosentista unionin tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

7. Jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole tehty päätöstä, viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireillepanoa koskevan valituksen julkistamista. Komissio ilmoittaa kuitenkin asiasta kyseiselle alkuperä- ja/tai viejämaalle heti saatuaan käsiteltäväkseen asianmukaisesti tämän artiklan mukaisesti todisteilla tuetun valituksen ja joka tapauksessa ennen tutkimuksen vireillepanoa ja kehottaa niitä aloittamaan neuvottelut 2 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä koskevan tilanteen selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

▼M1

Komissio antaa myös kyseiselle alkuperä- ja/tai viejämaalle mahdollisuuden kuulemisiin, joissa käsitellään tutkimuksen aikana havaittuja muita tukia. Kyseisissä tilanteissa komissio lähettää alkuperä- ja/tai viejämaahan yhteenvedon muita tukia koskevista keskeisistä seikoista, etenkin niistä, joita tarkoitetaan 2 kohdan c alakohdassa. Jos lisätuet eivät kuulu vireillepanoilmoituksen piiriin, vireillepanoilmoitusta muutetaan, ja muutettu versio julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Kaikille asianomaisille osapuolille annetaan riittävästi lisäaikaa esittää huomautuksia.

▼B

8. Jos komissio erityisissä olosuhteissa päättää panna tutkimuksen vireille ilman unionin tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä tällaisen tutkimuksen vireillepanoa koskevaa kirjallista valitusta, se ryhtyy tutkimukseen ainoastaan, jos sen käytettävissä on tutkimuksen vireillepanon oikeuttamiseksi riittävästi todisteita tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta, vahingosta ja syy-yhteydestä 2 kohdan mukaisesti. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se on määrittänyt tällaisen tutkimuksen aloittamisen tarpeen.

9. Todisteita tuesta ja vahingosta on tutkittava samanaikaisesti päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta. Valitus hylätään, jos todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta tai vahingosta ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Menettelyä ei aloiteta sellaisia maita vastaan, joiden tuonnilla on alle prosentin markkinaosuus, jolleivät nämä maat yhdessä edusta vähintään kolmea prosenttia unionin kulutuksesta.

10. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen aloittamista, jolloin sitä ei katsota jätetyksi.

11. Jos on ilmeistä, että menettelyn vireillepanoon on riittävä näyttö, komissio panee menettelyn vireille valituksen jättämispäivää seuraavien 45 päivän aikana ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei riittävää näyttöä ole esitetty, valituksen tekijälle on ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle. Komissio toimittaa jäsenvaltioille valituksen tarkastelua koskevia tietoja tavallisesti 21 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle.

12. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määritetään kyseinen tuote ja kyseiset maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja määrätään, että kaikki tarpeelliset tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jotta nämä näkökannat ja tiedot voidaan ottaa huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä ilmoitetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiota kuulemaan niitä 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

▼B

13. Komissio ilmoittaa viejille, tuojille sekä tiedossa oleville asianomaisille tuojia ja viejiä edustaville järjestöille sekä alkuperä- ja/tai viejämaalle ja valituksen tekijöille menettelyn vireillepanosta ja toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisten tietojen suojaamisen, tiedossa oleville viejille ja alkuperä- ja/tai viejämaan viranomaisille sekä pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille. Jos viejiä on erityisen paljon, on riittävää, että kirjallisen valituksen teksti kokonaisuudessaan toimitetaan ainoastaan alkuperä- ja/tai viejämaan viranomaisille tai asianomaisille kaupallisille yhdistyksille.

14. Tasoitustulleja koskeva tutkimus ei estä tulliselvitystä.

11 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen unionin tasolla. Tässä tutkimuksessa selvitetään samanaikaisesti sekä tukea että siitä aiheutunutta vahinkoa.

Jotta päätelmät olisivat edustavia, valitaan tutkimusjakso, joka tukitapauksissa tavallisesti vastaa 5 artiklassa säädettyä tutkimusjaksoa.

Tutkimusjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Tasoitustulleja koskevassa tutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille annetaan vastausaikaa vähintään 30 päivää. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, jolloin lomake katsotaan vastaanotetuksi seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jona se lähetettiin viejälle tai toimitettiin alkuperä- ja/tai viejämaan asianmukaiselle diplomaattiselle edustajalle. Tätä 30 päivän määräaikaa voidaan pidentää ottaen asianmukaisesti huomioon tutkimukselle vahvistettu määräaika, jos kyseinen osapuoli osoittaa pätevän syyn tällaiseen pidennykseen omien erityisten olosuhteidensa perusteella.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi.

Niiden on välitettävä komissiolle pyydetyt tiedot sekä suoritettujen todentamisten, tarkastusten tai tutkimusten tulokset.

Jos kyseisillä tiedoilla on yleistä merkitystä tai jos jokin jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa ne jäsenvaltioille, jos ne eivät ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa niistä yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

▼B

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tekemään tarpeelliset todentamiset ja tarkastukset erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkiselle viranomaiselle on ilmoitettu virallisesti asiasta, eikä se vastusta sitä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet näiden komission pyyntöjen noudattamiseksi.

Komission virkamiehet voivat komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä näiden tehtävien suorittamisessa.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat asianomaisia osapuolia, joihin menettelyn lopputulos voi vaikuttaa, ja että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä.

6. Tuojille, viejille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, sekä alkuperä- ja/tai viejämaan julkisille viranomaisille järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden kanssa niiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisten näkökantojen esittämiseksi ja niihin vastaamiseksi.

Jos tällainen mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus ja osapuolten edut.

Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle.

Komissio ottaa tämän kohdan perusteella suullisesti toimitetut tiedot huomioon siltä osin, kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, alkuperä- ja/tai viejämaan julkiset viranomaiset, tuojat ja viejät sekä niiden edustavat yhteenliittymät, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, voivat kirjallisesta pyynnöstä tutustua kaikkiin tietoihin, jotka tutkimuksen osapuoli on toimittanut komissiolle, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät niiden etujen puolustamiseen eivätkä ne ole 29 artiklassa tarkoitetulla tavalla luottamuksellisia ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Osapuolet voivat esittää näitä tietoja koskevia huomautuksiaan, jotka on otettava huomioon, sikäli kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Muissa kuin 28 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa on asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot, joiden perusteella päätelmät tehdään, mahdollisuuksien mukaan todennettava.

▼B

9. Edellä olevan 10 artiklan 11 kohdan perusteella aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus on saatettava päätökseen yhden vuoden kuluessa, jos tämä on mahdollista. Joka tapauksessa nämä tutkimukset on aina saatettava päätökseen 13 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta, 13 artiklan perusteella tehtyjen päätelmien mukaisesti sitoumusten osalta tai 15 artiklan perusteella tehtyjen päätelmien mukaisesti lopullisten toimien osalta.

10. Tutkimuksen aikana komissio antaa alkuperä- ja/tai viejämaalle kohtuullisen mahdollisuuden jatkaa neuvotteluja tosiasioiden selventämiseksi ja molemminpuolisesti hyväksyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

12 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön, jos

a) menettely on aloitettu 10 artiklan mukaisesti;

b) asiasta on julkaistu ilmoitus, ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävä mahdollisuus antaa tietoja ja esittää huomautuksia 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

c) on alustavasti todettu, että tuotava tuote saa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ja että unionin tuotannonalalle aiheutuu tästä vahinkoa; ja

d) unionin etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi.

Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 60 päivän ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua menettelyn aloittamisesta.

Väliaikaisen tasoitustullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti määritettyä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää, ja sen olisi oltava tätä määrää alhaisempi, jos alhaisempi tulli riittää poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon.

2. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja kyseisten tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää tämän vakuuden antamista.

3. Komissio hyväksyy väliaikaiset toimenpiteet 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan edellytykset täyttyvät, komissio päättää enintään viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa väliaikainen tasoitustulli käyttöön.

5. Väliaikaiset tasoitustullit ovat voimassa enintään neljä kuukautta.

▼B

13 artikla

Sitoumukset

1. Mikäli tuen ja vahingon olemassaolo on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumustarjoukset, joissa

a) alkuperä- ja/tai viejämaa suostuu poistamaan tuen, rajoittamaan sitä tai toteuttamaan muita sen vaikutuksia koskevia toimenpiteitä; tai

b) viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai lopettamaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea saavien tuotteiden viennin asianomaiselle alueelle siten, että komissio on vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on saatu poistettua.

Tällöin komission 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä, sellaisena kuin sitä on myöhemmin muutettu.

Sitoumuksiin perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia, kuin on tarpeen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän tasaamiseksi, ja niiden olisi oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta kyseiset maat tai viejät eivät ole velvollisia hyväksymään niitä. Se seikka, että maat tai viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niiden antamista koskevia pyyntöjä, ei mitenkään vaikuta asian käsittelyyn.

Kuitenkin voidaan katsoa, että vahingon uhan toteutuminen on todennäköisempää, jos tuettu tuonti jatkuu. Mailta tai viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä niiden sitoumuksia hyväksytä, ellei tukea ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole osoitettu alustavassa tutkimuksessa.

Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida esittää sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jona huomautuksia voidaan tehdä 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Esitettyjä sitoumuksia ei välttämättä tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten silloin, kun tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri, tai muista, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista, syistä. Kyseessä olevalle viejälle ja/tai alkuperä- ja/tai viejämaalle voidaan ilmoittaa syyt, joiden perusteella sitoumusta koskevan esityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja antaa niille mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

▼B

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta toisinto, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa asianomaisille tutkimuksen osapuolille.

5. Kun sitoumukset hyväksytään, tutkimus päätetään. Komissio päättää tutkimuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jos sitoumus hyväksytään, tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus saatetaan tavallisesti päätökseen. Jos tutkimus tällaisessa tapauksessa osoittaa, että tukea ei ole myönnetty tai vahinkoa ei ole aiheutunut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen tutkimuksen lopputulos johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan.

Jos lopputuloksena on, että tukea on myönnetty ja vahinkoa on aiheutunut, sitoumus on voimassa sen sisältämien yksityiskohtaisten määräysten ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komissio vaatii maata tai viejää, joiden sitoumukset on hyväksytty, toimittamaan määräajoin tietoja sitoumuksen täyttämisestä ja sallimaan asiaankuuluvien tietojen todentamisen. Näiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset tutkimuksen kuluessa hyväksytään tiettyjen viejien osalta, niiden katsotaan 18, 19, 20 ja 22 artiklaa sovellettaessa tulevan voimaan päivästä, jona tutkimus alkuperä- ja/tai viejämaan osalta saatetaan päätökseen.

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, komissio tarvittaessa peruuttaa sitoumukselle annetun hyväksynnän, ja tällöin aletaan soveltaa komission 12 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettua lopullista tullia edellyttäen, että kyseessä olevalle viejälle tai alkuperä- ja/tai viejämaalle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseinen viejä tai maa on itse peruuttanut sitoumuksen. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se päättää sitoumuksen peruuttamisesta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Väliaikainen tulli voidaan 12 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

▼B

14 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä

1. Jos valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jos suojatoimenpiteet ovat tarpeettomia, tutkimus tai menettely on päätettävä. Komissio päättää tutkimuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Menettely päätetään välittömästi, jos todetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on 5 kohdan mukaisesti vähäinen tai jos tosiasiallisen tai mahdollisen tuetun tuonnin määrä taikka vahinko on merkityksetön.

4. Edellä olevan 10 artiklan 11 kohdan perusteella aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa pidetään tavallisesti merkityksettömänä, jos tuonnin markkinaosuus on alhaisempi kuin 10 artiklan 9 kohdassa vahvistetut määrät. Kehitysmaista peräisin olevaa tuontia koskevissa tutkimuksissa tuetun tuonnin määrää pidetään merkityksettömänä, jos se on alle neljä prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista unioniin, jollei tuonti kehitysmaista, joiden yksittäiset osuudet kokonaistuonnista ovat alle neljä prosenttia, yhdessä muodosta yli yhdeksää prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista unioniin.

5. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä katsotaan vähäiseksi, jos se on alle yksi prosentti tavaran arvosta, paitsi että kehitysmaista peräisin olevaa tuontia koskevissa tutkimuksissa taso, jonka alittavaa tukea pidetään vähäisenä, on kaksi prosenttia tavaran arvosta, kuitenkin niin, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on yksittäisiin viejiin sovellettavaa vähimmäistasoa alhaisempi, ja että viejät ovat edelleen menettelyn kohteena ja voivat tulla uudestaan tutkimuksen kohteiksi kyseisen maan osalta 18 ja 19 artiklan perusteella toteutettavassa tarkastelussa.

15 artikla

Lopullisen tullin käyttöön ottaminen

1. Jos lopullisesti vahvistetut seikat osoittavat, että on kyse tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta sekä sen aiheuttamasta vahingosta, ja unionin etu edellyttää toimia 31 artiklan mukaisesti, komissio ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, komissio panee kyseisen menettelyn vireille viimeistään kuukautta ennen näiden tullien voimassaolon päättymistä.

Toimenpiteitä ei oteta käyttöön, jos tuki tai tuet peruutetaan tai osoitetaan, että niistä ei enää koidu hyötyä kyseessä oleville viejille.

Tasoitustullin suuruus ei saa ylittää todettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää, ja sen olisi oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

▼B

2. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuotteen tuonnin osalta, jonka on todettu saavan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön tapauskohtaisesti määrältään aiheellinen tasoitustulli, lukuun ottamatta tuontia, jonka osalta on hyväksytty sitoumukset tämän asetuksen perusteella.

Asetuksella, jolla tulli otetaan käyttöön, vahvistetaan käyttöön otettava tullin määrä kunkin toimittajan osalta tai tämän ollessa epäkäytännöllistä kyseisen toimittajamaan osalta.

3. Jos komissio on rajannut tutkimuksensa 27 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, joka on peräisin 27 artiklan mukaisesti ilmoittautuneilta viejiltä tai tuottajilta mutta joka ei ole kuulunut tutkimuksen piiriin, sovellettava tasoitustulli ei saa ylittää otokseen valittujen osapuolten osalta määritetyn tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän painotettua keskiarvoa.

Tätä kohtaa sovellettaessa komissio ei ota huomioon tapauksia, joissa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia ei ole, eikä vähäisiä tuen määriä eikä 28 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa todettuja tukien määriä.

Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, joka on peräisin viejiltä tai tuottajilta, joiden osalta tuen yksilöllinen määrä on laskettu 27 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia tasoitustulleja on sovellettava ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin joko 12 artiklan 1 kohdan tai 15 artiklan 1 kohdan perusteella toteutettu toimenpide tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Jos väliaikaista tullia on sovellettu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen ja vahingon olemassaolo on lopullisesti todettu, komissio päättää, mikä osuus väliaikaisesta tullista on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, otetaanko lopullinen tasoitustulli käyttöön vai ei.

Tässä tarkoituksessa ”vahinko” ei käsitä unionin tuotannonalan perustamisen merkittävää viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos todetaan, että kyseisestä uhasta olisi kehittynyt merkittävä vahinko, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu. Muissa tapauksissa, joihin liittyy vahingon uhka tai viivästyminen, väliaikaiset määrät on vapautettava, ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta vahingon uhan tai merkittävän viivästyksen lopullisesta toteamispäivästä alkaen.

3. Jos lopullinen tasoitustulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisesti todetaan, että tukea ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

▼B

4. Lopullinen tasoitustulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, edellyttäen, että

a) tuonti on kirjattu 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) komissio on antanut kyseisille tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksensa;

c) vallitsevat kriittiset olosuhteet, joissa kyseisten tukea saavien tuotteiden osalta aiheutuu vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, joka aiheutuu laajamittaisesta, suhteellisen lyhyen ajan kuluessa tapahtuvasta sellaisen tuotteen tuonnista, joka saa tässä asetuksessa tarkoitettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea; ja

d) tällaisen vahingon toistumisen estämiseksi näyttää olevan tarpeen asettaa taannehtivasti tasoitustulleja tälle tuonnille.

5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista, edellyttäen, että tuonti on kirjattu 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa toteamista ei sovelleta ennen sitoumuksen rikkomista tai peruuttamista liikkeeseen laskettuun tuontiin.

17 artikla

Voimassaoloaika

Tasoitustoimenpide on voimassa vain sen ajan ja siinä laajuudessa, kuin on tarpeen sellaisen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasoittamiseksi, joka aiheuttaa vahinkoa.

18 artikla

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevat tarkastelut

1. Lopullisen tasoitustoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta viimeisimmän sekä tukea että vahinkoa koskevan uudelleentarkastelun suorittamispäivän jälkeen, jollei uudelleentarkastelussa todeta, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpiteet jäävät voimaan siihen saakka, kun kyseisen tarkastelun tulokset on saatu.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti johtaisi tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla tuen ja vahingon jatkumisesta tai siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden voimassaolosta, taikka siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne johtaisivat todennäköisesti uusiin vahingollisiin tukiin.

▼B

3. Tämän artiklan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejille, tuojille, alkuperä- ja/tai viejämaille ja unionin tuottajille annetaan mahdollisuus täydentää uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitettyjä väitteitä, kiistää ne tai esittää niistä huomautuksia, ja päätelmät tehdään ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan kuuluvat ja asianmukaisesti asiakirjoilla oikeiksi osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, olisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen omiaan johtamaan tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen.

4. Toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sopivana päivänä toimenpiteiden tässä artiklassa määritellyn soveltamiskauden viimeisen vuoden aikana. Sen jälkeen unionin tuottajat voivat jättää 2 kohdan mukaista uudelleentarkastelua koskevan pyynnön viimeistään kolme kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Lisäksi on julkaistava ilmoitus toimenpiteen voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tämän artiklan mukaisesti.

19 artikla

Välivaiheen tarkastelut

1. Jos se on perusteltua, voidaan tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen tarkastella komission aloitteesta tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai, edellyttäen, että lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullinen vähintään vuoden pituinen aika, viejän, tuojan taikka unionin tuottajien tai alkuperä- ja/tai viejämaan pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita, joiden nojalla välivaiheen tarkastelun tarve voidaan todeta.

2. Välivaiheen tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi ja/tai olisi epätodennäköistä, että vahinko jatkuisi tai toistuisi, jos toimenpide poistettaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että voimassa oleva toimenpide ei ole tai ei ole enää riittävä vahinkoa aiheuttaneen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi.

3. Jos käyttöön otetut tasoitustullit ovat alhaisemmat kuin todettu tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä, voidaan panna vireille välivaiheen tarkastelu, jos unionin tuottajat tai muu asianomainen osapuoli esittää, yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta, riittävän näytön siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen unioniin tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi. Jos tutkimuksessa vahvistetaan väitteiden todenmukaisuus, tasoitustulleja voidaan korottaa sellaisen hinnankorotuksen aikaansaamiseksi, joka on tarpeen vahingon poistamiseksi. Korotettu tulli ei saa kuitenkaan ylittää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää.

Välivaiheen tarkastelu voidaan edellä vahvistetuin edellytyksin panna vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

▼B

4. Tämän artiklan mukaisesti tehtyjen tutkimusten kuluessa komissio voi harkita muun muassa, ovatko tukea ja vahinkoa koskevat olosuhteet merkittävästi muuttuneet tai onko voimassa olevilla toimenpiteillä ollut toivottu vaikutus ja ovatko ne poistaneet 8 artiklan mukaisesti aiemmin määritetyn vahingon. Tätä varten otetaan lopullisessa toteamisessa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet.

20 artikla

Nopeutetut tarkastelut

Viejällä, jonka vientiin on kohdistunut lopullinen tasoitustulli mutta jota muusta syystä kuin komission kanssa tehtävästä yhteistyöstä kieltäytymisen johdosta ei ole tutkittu yksilöllisesti alkuperäisessä tutkimuksessa, on oikeus pyytää nopeutettua tarkastelua, jotta komissio voisi mahdollisimman pian todeta yksilöllisen tasoitustullin määrän kyseisen viejän osalta.

Tällainen tarkastelu pannaan vireille sen jälkeen, kun unionin tuottajille on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia.

21 artikla

Palautukset

1. Sen estämättä, mitä 18 artiklassa säädetään, tuoja voi pyytää kannetun tullin palauttamista, jos osoitetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki, jonka perusteella tullit on maksettu, on poistettu tai sitä on alennettu tasolle, joka on alhaisempi kuin voimassa oleva tulli.

2. Saadakseen tasoitustullien palautuksen tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus on toimitettava sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti määrittivät kannettavien lopullisten tullien määrät, tai siitä päivästä, jona tehtiin päätös väliaikaisten tullien perusteella talletettujen määrien lopullisesta kantamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava hakemus viipymättä komissiolle.

3. Palautushakemuksen katsotaan nojautuvan asianmukaisesti todisteisiin ainoastaan, jos siihen sisältyvät täsmälliset tiedot tasoitustullin siitä määrästä, jonka palauttamista pyydetään, ja jos siihen on liitetty kaikki tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrästä sen viejän tai tuottajan osalta, johon tullia sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä kyseisen viejän tai tuottajan kanssa eikä kyseistä tietoa ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja ei halua antaa sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan ilmoitus siitä, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai että se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan asiaa koskevat todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita näitä todisteita kohtuullisen ajan kuluessa, hakemus hylätään.

▼B

4. Komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai komissio voi päättää milloin tahansa panna vireille välivaiheen tarkastelun; tällaisiin tarkasteluihin sovellettavien säännösten mukaisesti tehdyssä tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja siinä tehtyjä päätelmiä käytetään sen määrittämiseksi, onko palautus oikeutettu ja missä määrin.

Tullien palauttaminen on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa viimeistään 18 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tasoitustullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt asianmukaisten todisteiden tukeman palautushakemuksen.

Jäsenvaltioiden olisi tavallisesti maksettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä.

22 artikla

Yleiset säännökset tarkasteluista ja palautuksista

1. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 18 ja 19 artiklan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 18 ja 19 artiklan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 20 artiklan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä.

Jos 18 artiklan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan, kun samassa menettelyssä on vireillä 19 artiklan mukainen tarkastelu, kyseinen 19 artiklan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa edellä säädetyssä määräajassa kuin 18 artiklan mukainen tarkastelu.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuissa määräajoissa,

a) toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 18 artiklan mukaisista tutkimuksista;

b) toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 18 ja 19 artiklan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 18 artiklan nojalla aloitettu tutkimus on aloitettu 19 artiklan nojalla suoritettavan tarkastelun ollessa samassa menettelyssä vireillä tai jos tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti; tai

c) toimenpiteet pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 19 ja 20 artiklan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼B

2. Komissio panee vireille 18, 19 ja 20 artiklan mukaiset tarkastelut. Komissio päättää 18 artiklan mukaisten tarkastelujen vireillepanosta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Lisäksi komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin toimija tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan 19 ja 20 artiklan mukaisen tarkastelun vireillepano, ja komissio on saattanut päätöksen sen analysoinnin, tai heti, kun komissio on itse määrittänyt, että tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen olisi tarkasteltava.

3. Jos se on tarkastelujen mukaan perusteltua, toimenpiteet kumotaan tai pidetään voimassa 18 artiklan perusteella taikka ne kumotaan, pidetään voimassa tai niitä muutetaan 19 ja 20 artiklan perusteella 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien mutta ei koko maan osalta, menettely kohdistuu edelleen kyseisiin viejiin, ja ne voidaan tutkia uudelleen tämän artiklan perusteella kyseisen maan osalta tehtyjen myöhempien tarkastelujen yhteydessä.

5. Jos 19 artiklan perusteella tehtävä toimenpiteiden tarkastelu on meneillään 18 artiklassa tarkoitetun toimenpiteiden soveltamiskauden päättyessä, toimenpiteitä tutkitaan myös 18 artiklan säännökset huomioiden.

6. Jos olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa 18–21 artiklan perusteella tehdyissä tarkastelu- tai palautusmenettelyyn liittyvissä tutkimuksissa samoja menetelmiä kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa, ottaen huomioon 5, 6, 7 ja 27 artiklan säännökset.

23 artikla

Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut tasoitustullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta tai kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta taikka näiden tuotteiden osien tuontia.

2. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tasoitustullit, jotka vastaavat enintään 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöstasoitustullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia.

3. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja unionin tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja unionin välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun on lisäksi olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta ja että tuotava samankaltainen tuote ja/tai tämän tuotteen osat edelleen hyötyvät tuesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa

▼B

a) tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokittelemiseen tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusominaisuudet eivät ole muuttuneet;

b) toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta;

c) viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta unioniin sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin.

4. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1, 2 ja 3 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tutkimuksen vireillepano, ja komissio on saattanut päätöksen sen analysoinnin tai kun komissio on itse määrittänyt, että tutkimuksen vireillepanoon on tarvetta.

Tutkimukset suorittaa komissio. Tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota, ja tutkimus on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa.

Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, komissio päättää asiasta 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

5. Tuontia ei kirjata 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos sillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista.

6. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionin ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina 3 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionissa, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Kyseiset vapautukset myönnetään komission päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille saatettuaan analyysinsa päätökseen.

▼B

Jos 20 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

7. Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille toimenpiteiden soveltamisalan laajentamista koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 22 artiklan 1 kohdan säännöksiä, sellaisina kuin niitä sovelletaan 19 artiklan mukaisiin tarkasteluihin.

8. Tämän artiklan säännökset eivät estä voimassa olevien tullisäännösten tavanomaista soveltamista.

24 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset tasoitustullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista.

Mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tasoitustullit, sekä asetukset tai päätökset sitoumusten hyväksymisestä taikka tutkimusten tai menettelyjen päättämisestä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, ottaen huomioon tarve suojata luottamuksellisia tietoja, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenveto tuen ja vahingon toteamista koskevista asiaan vaikuttavista tosiasioista ja huomioista. Tiedossa oleville asianomaisille osapuolille lähetetään jokaisessa tapauksessa jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin uudelleentarkasteluihin.

3. Tämän asetuksen perusteella voidaan hyväksyä erityissääntöjä erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ([1]) olevan alkuperän käsitteen yhteisestä määrittelystä.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan unionin edun perusteella olla väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan komission 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä. Komissio voi pidentää väliaikaista soveltamatta jättämistä enintään yhden vuoden ajaksi 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

▼B

Toimenpiteet voidaan jättää väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että unionin tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksia ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.

5. Komissio voi ilmoitettuaan asiasta hyvissä ajoin jäsenvaltioille määrätä tulliviranomaiset toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin soveltaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen.

Tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi unionin tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Kirjaaminen otetaan käyttöön asetuksella, jossa määritetään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Jakso, jonka aikana tuonti on kirjattava, ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on annettava kuukausittain komissiolle kertomus tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen perusteella kannettujen tullien määrästä.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 11 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 29 artiklan 6 kohtaa.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 ([1]) perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 21).

▼B

5. Jos asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti noudatetaan kirjallista menettelyä lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tai toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevien tarkastelujen vireillepanosta päättämiseksi tämän asetuksen 18 artiklan nojalla, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten enemmistö, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 1 kohdassa, niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta on keskusteltu komiteassa, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta ei ole keskusteltu komiteassa, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä niin vaatii.

6. Komitea voi käsitellä mitä tahansa komission esille ottamaa tai jäsenvaltion käsiteltäväksi pyytämää asiaa, joka liittyy tämän asetuksen soveltamiseen. Jäsenvaltiot voivat pyytää tietoja ja vaihtaa näkemyksiä komiteassa tai suoraan komission kanssa.

26 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien sekä kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen tuesta ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada ajoissa, komissio voi päättää olla tekemättä tarkastuskäyntiä.

2. Tarvittaessa komissio voi tehdä tutkimuksia kolmansissa maissa edellyttäen, että asianomaiset yritykset antavat siihen suostumuksensa eikä kyseinen maa, jolle on virallisesti ilmoitettu asiasta, sitä vastusta. Komission on toimitettava alkuperä- ja/tai viejämaalle käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.

3. Kyseisille yrityksille ilmoitetaan tarkistettavien tietojen luonne ja muut tiedot, jotka on annettava näiden käyntien aikana, mikä ei kuitenkaan estä saatujen tietojen perusteella pyytämästä käyntien aikana lisätietoja.

4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan perusteella tehtävissä tarkastuksissa komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden virkamiehet, jotka sitä pyytävät.

▼B

27 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimien määrä on suuri, tutkimus voidaan rajoittaa

a) kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimia käyttämällä otoksia, jotka ovat valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tilastollisesti edustavia; tai

b) tuotannon, myynnin tai viennin sellaiseen suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voidaan kohtuudella tutkia ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketoimien lopullinen valinta, joka tehdään tämän artiklan mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otos olisi ensisijaisesti valittava niiden osapuolten, joita asia koskee, kuulemisen jälkeen tai niiden suostumuksella edellyttäen, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta edustava otos voitaisiin valita.

3. Jos tutkimus rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea vastaava yksilöllinen määrä jokaisen sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja valitut osapuolet tai jotkut niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset voivat vääristyä merkittävästi, voidaan valita uusi otos.

Jos yhteistyöstä kuitenkin merkittävissä määrin edelleen kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseksi, sovelletaan 28 artiklan asiaa koskevia säännöksiä.

28 artikla

Yhteistyöstä kieltäytyminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos asianomaisen osapuolen todetaan toimittaneen vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon, ja niiden sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

▼B

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei ole pidettävä yhteistyöstä kieltäytymisenä edellyttäen, että asianomainen osapuoli osoittaa vastauksen esittämisen vaaditussa muodossa voivan aiheuttaa kohtuutonta ylimääräistä vaivannäköä tai kohtuuttomia lisäkustannuksia.

3. Jos asianomaisen osapuolen toimittamat tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voidaan tarkistaa ja osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on ilmoitettava viipymättä niiden hylkäämisen syyt, ja sille on annettava tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt on ilmoitettava ja mainittava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää koskevat, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, nämä tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, vertaamalla niitä muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliasiakirjoista tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saatuihin tietoihin.

Kyseiset tiedot voivat tarvittaessa sisältää maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevia tietoja.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä siten, että asiaan vaikuttavia tietoja ei toimiteta, tutkimuksen lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle huonompi, kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.

29 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi sen takia, että tiedon ilmaisemisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi merkittävä haitallinen vaikutus tiedon antajan tai sen kannalta, jolta tiedon antaja on saanut tiedon) tai jotka tutkimuksen osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvetojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvetoa. Näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvetoa ei voida toimittaa.

▼B

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne julkistetaan tai ilmaistaan yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan jättää ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Luottamuksellista käsittelyä koskevaa pyyntöä ei saa mielivaltaisesti hylätä.

4. Tämä artikla ei estä unionin viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan tämän asetuksen nojalla tehtyjen päätösten perusteita eikä ilmaisemasta todisteita, joihin unionin viranomaiset tukeutuvat, siltä osin kuin tämä on tarpeen näiden perusteiden selittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten, joita asia koskee, oikeutetut edut niin, että niiden liike- tai valtiosalaisuuksia ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamiaan tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja tai unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä samankaltaista tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

30 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niiden edustavat järjestöt ja alkuperä- ja/tai viejämaa voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevista yksityiskohdista, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Tietojen saantia koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti ja viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja tiedot on annettava kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoitusta niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista taikka tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteiden käyttöönottoa, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä tietojen antamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisessa käytetyt tosiasiat ja huomiot.

3. Pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli on asetettu, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukauden kuluttua tämän tullin käyttöönoton julkistamisesta. Jos väliaikaista tullia ei ole asetettu, osapuolilla on mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission asettamassa määräajassa.

▼B

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukausi ennen 14 tai 15 artiklassa säädettyjen menettelyjen vireillepanoa. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, mutta jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava mahdollisimman pian.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt huomautukset otetaan huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kussakin tapauksessa ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyyden mutta joka on vähintään kymmenen päivää. Lyhempi määräaika voidaan vahvistaa, jos on tehtävä täydentävä lopullinen ilmoittaminen.

31 artikla

Unionin etu

1. Jotta voitaisiin todeta, onko toimenpiteiden toteuttaminen unionin edun mukaista, kaikkia etuja on arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien kotimaisen tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut. Tämän artiklan mukainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut mahdollisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen tuen kauppaa vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Tuen ja vahingon perusteella määritettyjä toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että niiden soveltaminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöönottaminen unionin edun mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niiden edustavat yhdistykset sekä käyttäjien ja kuluttajien edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tietoja komissiolle tasoitustulleja koskevan tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä kohdassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyynnöt on esitettävä 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa, ja niissä on mainittava erityiset syyt, joiden perusteella osapuolia olisi unionin edun kannalta kuultava.

▼B

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksia väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta nämä huomautukset otettaisiin huomioon, ne on saatava 25 päivän kuluessa toimenpiteiden soveltamispäivästä, ja ne tai niistä tehdyt asianmukaiset tiivistelmät on asetettava muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen perusteltavuudesta toimitetaan 25 artiklassa tarkoitetulle komitealle osana 14 ja 15 artiklan nojalla toimitettua ehdotusta toimenpiteeksi. Komission olisi otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

6. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille toimitetaan ne tosiasiat ja huomiot, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti tulevat perustumaan. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden oikeellisuutta tukevat selkeät todisteet.

32 artikla

Tasoitustoimenpiteiden ja monenvälisten ratkaisujen välinen suhde

Jos tuotavaan tuotteeseen sovelletaan tukisopimuksessa määrättyjen erimielisyyksien ratkaisumenettelyjen mukaisesti käyttöön otettuja toimenpiteitä ja jos nämä toimenpiteet ovat riittävät tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta aiheutuvan vahingon poistamiseksi, on kyseisen tuotteen osalta käyttöön otettu tasoitustulli jätettävä tapauksen mukaan heti väliaikaisesti soveltamatta tai se on kumottava.

33 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamasta:

a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;

b) unionin asetuksia maatalouden alalla eikä neuvoston asetuksia (EY) N:o 1667/2006 ([1]), (EY) N:o 614/2009 ([2]) ja (EY) N:o 1216/2009 ([3]). Tätä asetusta sovelletaan mainittuja asetuksia täydentävästi sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät tasoitustullien soveltamisen;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1667/2006, annettu 7 päivänä marraskuuta 2006, glukoosista ja laktoosista (EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

▼B

c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole GATT 1994 -sopimuksen mukaisten velvoitteiden vastaisia.

34 artikla

Kertomus

Komissio sisällyttää tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta asetuksen (EU) 2016/1036 23 artiklan mukaiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävään vuosittaiseen kertomukseensa kaupan suojatoimenpiteiden soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

35 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 597/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

VIENTITUKIA KOSKEVA ESIMERKKILUETTELO

a) Julkisten viranomaisten vientitulosten perusteella myöntämä välitön tuki yritykselle tai tuotannonalalle.

b) Valuutanpitojärjestelmät tai vastaavat menettelyt, joihin liittyy vientietuuksia.

c) Julkisten viranomaisten edullisemmin ehdoin kuin kotimaan liikenteen osalta vahvistamat tai käyttöön ottamat vientitoimitusten sisäisten kuljetusten maksujen ja rahtimaksujen tariffit.

d) Julkiset viranomaiset tai niiden hallintoelimet toimittavat suoraan tai välillisesti julkisten viranomaisten käyttöön ottamien ohjelmien kautta maahantuotavia tai kotimaisia vientitavaroiden valmistuksessa käytettäviksi tarkoitettuja tavaroita tai palveluja edullisemmilla ehdoilla kuin samankaltaisten tai suoraan kilpailevien kotimaan markkinoita varten valmistettavien tavaroiden tai palvelujen tuottamiseen, jos mainitut ehdot (tuotteiden osalta) ovat edullisempia kuin maailmanmarkkinoilla kaupallisesti niiden viejille saatavilla olevat ([1]) ehdot.

e) Teollisten tai kaupallisten yritysten erityisesti viennin yhteydessä maksamista tai niiden maksettavaksi tulevista välittömistä ([2]) veroista tai sosiaaliturvamaksuista kokonaan tai osittain vapauttaminen, niiden palauttaminen taikka niiden maksun siirtäminen myöhemmäksi ([3]).

f) Vientiin tai vientitulokseen välittömästi liittyvät erityisvähennykset, jotka välittömien verojen perusteita laskettaessa annetaan kotimaiseen kulutukseen tarkoitetulle tuotannolle annettavien vähennysten lisäksi.

([1]) Ilmaisulla 'kaupallisesti saatavilla olevat' tarkoitetaan, että on vapaus valita kotimaisten ja tuotujen tuotteiden välillä ja että valinta riippuu ainoastaan kaupallisista perusteista.

([2]) Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

([3]) ilmaisulla 'välittömät verot' palkasta, voitosta, korkotuloista, vuokratuloista, palkkioista ja muista tuloista kannettavia veroja sekä kiinteästä omaisuudesta kannettavia veroja,
- ilmaisulla 'tuontimaksut' tulleja sekä muita maksuja ja veronluonteisia maksuja, joita ei ole lueteltu muualla tässä alaviitteessä ja joita kannetaan tuonnin yhteydessä,
- ilmaisulla 'välilliset verot' myynti-, valmiste-, liikevaihto-, arvonlisä-, toimilupa-, leima-, siirto-, inventaari- ja laitteistoveroja ja rajaveroja sekä muita veroja, lukuun ottamatta välittömiä veroja ja tuontimaksuja,
- ilmaisulla 'aikaisemmissa vaiheissa kannetut verot' välillisiä veroja, jotka on kannettu sellaisista tavaroista ja palveluista, joita käytetään välittömästi tai välillisesti tuotteen tuotannossa,
- ilmaisulla 'kasautuvat välilliset verot' välillisiä veroja, jotka kannetaan useassa eri vaiheessa silloin, kun ei ole olemassa järjestelmää veron myöhempää vähentämistä varten, tapauksissa, joissa tietyssä tuotantovaiheessa veronalaisia tavaroita tai palveluja käytetään myöhemmässätuotantovaiheessa,
- ilmaisulla 'verojen palauttaminen' verojen palautusta tai alentamista,
- ilmaisulla 'palauttaminen' tuontimaksuista vapauttamista tai niiden maksun siirtämistä kokonaan tai osittain.
- Siirtäminen myöhemmäksi ei ole vientitukea, jos esimerkiksi asianmukaiset korot peritään.

▼B

g) Vientituotteiden tuotannon ja jakelun osalta tapahtuva sellaisten välillisten ([1]) verojen määrästä vapauttaminen tai sen palauttaminen, joka on suurempi kuin niiden verojen määrä, jotka kannetaan samankaltaisten kotimaiseen kulutukseen myytävien tuotteiden tuotannossa ja jakelussa.

h) Vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä ([1]) veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen, joka on määrältään suurempi kuin samankaltaisten kotimaiseen kulutukseen myytävien tuotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen; aikaisemmissa vaiheissa kannettavista kasautuvista välillisistä veroista voidaan kuitenkin vapauttaa, ne voidaan palauttaa tai niiden maksua voidaan siirtää vientituotteiden osalta, vaikka kotimaiseen kulutukseen myytäviä samankaltaisia tuotteita koskevista veroista ei vapauteta, niitä ei palauteta tai niiden maksua ei siirretä, jos aikaisemmissa vaiheissa kannettavat kasautuvat välilliset verot kannetaan sellaisista tuotantopanoksista, jotka käytetään vientituotteen tuotannossa (tavanomainen hävikki huomioon ottaen) ([2]). Tämä kohta tulkitaan tuotantopanosten tuotantoprosessissa käyttämistä koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä II.

i) Sellainen tuontimaksujen ([1]) palauttaminen, joka on määrältään suurempi kuin sellaisista tuoduista tuontipanoksista kannettujen maksujen määrä, jotka käytetään vientituotteen tuotannossa (tavanomainen hävikki huomioon ottaen); erityistapauksissa yritys voi kuitenkin käyttää korvaavina tuotantopanoksina saman määrän sellaisia kotimarkkinoilla valmistettuja tuotantopanoksia, jotka ovat laadultaan ja ominaisuuksiltaan siinä määrin samoja, että niihin voidaan soveltaa tätä säännöstä, jos tuontitoimet ja vastaavat vientitoimet suoritetaan kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka ei saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. Tämä kohta tulkitaan tuotantopanosten tuotantoprosessissa käyttämistä koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä II, sekä korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen vientituiksi määrittelyssä noudatettavien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä III.

j) Julkiset viranomaiset (tai niiden valvomat erityiselimet) ottavat käyttöön sellaisia vientiluottojen takuu- tai vakuutusohjelmia, vientituotteiden tuotantokustannusten nousun estämiseksi tarkoitettuja vakuutus- tai takuuohjelmia taikka valuuttariskiohjelmia, joista perittävät maksut eivät riitä kattamaan pitkällä aikavälillä ohjelmien toimintakustannuksia ja tappioita.

k) Julkiset viranomaiset (tai niiden valvomat ja/tai niiden alaisina toimivat erityiselimet) myöntävät vientiluottoja alemmilla koroilla, kuin niiden on tosiasiallisesti maksettava näin hankituista varoista (tai tarvitsisi maksaa, jos ne ottaisivat lainaa kansainvälisillä pääomamarkkinoilla samaksi laina-ajaksi ja samoilla muilla lainaehdoilla ja saman valuutan määräisinä kuin vientiluotto), tai vastaavat viejille tai rahoituslaitoksille luotonotosta aiheutuvista kustannuksista kokonaan tai osittain, siltä osin kuin näitä toimia käytetään merkittävien vientiluottoehtoja koskevien etujen varmistamiseen.

([1]) Katso e kohdan alaviite 2.

([2]) Tätä h kohtaa ei sovelleta arvonlisäverojärjestelmiin eikä niihin liittyviin rajaveroihin; arvonlisäveron liiallisen palauttamisen ongelmaa koskee ainoastaan g kohta.

▼B

Kuitenkin jos WTO:n jäsen on osapuolena virallisia vientiluottoja koskevassa kansainvälisessä sitoumuksessa, jossa on ollut 1 päivänä tammikuuta 1979 osapuolina ainakin 12 alkuperäistä WTO:n jäsentä (tai tätä seuranneessa sitoumuksessa, jonka alkuperäiset allekirjoittajat ovat hyväksyneet), tai jos WTO:n jäsen käytännössä soveltaa mainitun sitoumuksen korkokantaa koskevia määräyksiä, vientiluottokäytäntöä, joka on näiden määräysten mukainen, ei pidetä vientitukena.

l) Kaikki muut julkisista varoista maksettavat maksut, jotka muodostavat GATT 1994 -sopimuksen XVI artiklassa tarkoitetun vientituen.

▼B

LIITE II

OHJEET TUOTANTOPANOSTEN KÄYTTÄMISESTÄ TUOTANTOPROSESSISSA ([1])

1. Välillisten verojen alentamista koskevat järjestelyt voivat merkitä vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tuotantopanoksista (tavanomaisen raaka-ainehävikin vähentäminen huomioon ottaen) aikaisemmassa vaiheessa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttamista, niiden palauttamista tai niiden maksun siirtämistä. Vastaavasti palauttamisjärjestelmissä voidaan sallia vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tuotantopanoksista (tavanomaisen raaka-ainehävikin vähentäminen huomioon ottaen) kannettujen tuontimaksujen palauttaminen.

2. Liitteessä I olevan vientitukia koskevan esimerkkiluettelon h ja i kohdassa mainitaan käsite ”vientituotteen tuotannossa käytetyt tuotantopanokset”. Mainitun h kohdan mukaisesti välillisten verojen alentamista koskevat järjestelyt voivat olla vientitukea, sikäli kuin niiden nojalla voidaan myöntää vapautus aikaisemmassa vaiheessa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista, palauttaa ne tai siirtää niiden maksut suuremman määräisinä, kuin mitä veroja on tosiasiallisesti kannettu vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta. Mainitun i kohdan mukaisesti palautusjärjestelmät voivat olla vientitukea, jos niiden seurauksena toteutettu tuontimaksujen palautus on määrältään suurempi kuin vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta tosiasiallisesti peritty sellaisten maksujen määrä. Molemmissa kohdissa säädetään, että tavanomainen raaka-ainehävikistä johtuva vähennys on otettava huomioon, kun tehdään vientituotteen tuotannossa käytettäviä tuotantopanoksia koskevia toteamuksia. Edellä i kohdassa säädetään myös korvaavien tuotteiden käyttämisestä.

3. Kun osana tämän asetuksen perusteella tehtävää tasoitustulleja koskevaa tutkimusta tarkastellaan, käytetäänkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa, komission on yleensä edettävä jäljempänä esitettävällä tavalla.

4. Jos väitetään, että välillisten verojen alentamista koskeva järjestely tai palautusjärjestely merkitsee tukea sillä perusteella, että vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta kannettuja välillisiä veroja tai tuontimaksuja on alennettu tai palautettu liikaa, komission on yleensä ensiksi määritettävä, ovatko viejämaan julkiset viranomaiset ottaneet käyttöön järjestelyn tai menettelyn sen tarkistamiseksi, mitä tuotantopanoksia käytetään vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä käytetään, ja käyttävätkö ne tällaista järjestelyä tai menettelyä. Jos komissio toteaa sellaisen järjestelyn tai menettelyn olevan käytössä, sen on tavallisesti tutkittava, onko se tarkoituksenmukainen, tavoitellun tarkoituksen kannalta tehokas ja perustuuko se viejämaassa yleisesti hyväksyttyihin kaupallisiin käytäntöihin. Komissio voi katsoa olevan tarpeen suorittaa 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjä käytännön tarkistuksia tietojen oikeellisuuden todentamiseksi tai vakuuttuakseen siitä, että järjestelyä tai menettelyä käytetään tehokkaasti.

5. Jos tällaista järjestelyä tai menettelyä ei ole, jos se ei ole tarkoituksenmukainen taikka jos se on otettu käyttöön ja se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi mutta todetaan, että sitä ei tosiasiassa käytetä tai sitä ei käytetä tehokkaasti,

([1]) Tuotantoprosessissa käytettyjä tuotantopanoksia ovat tuotantoprosessissa fyysisesti käytetyt fyysiset tuotteet, tuotantoprosessissa käytetty energia, polttoaineet ja öljy sekä katalyytit, joita kulutetaan niiden vientituotteen aikaansaamista tarkoittavan käytön aikana.

▼B

viejämaan on tavallisesti suoritettava tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Jos komissio katsoo sen olevan tarpeen, uusi tutkimus suoritetaan 4 kohdan mukaisesti.

6. Komission on yleensä pidettävä tuotantopanoksia tuotantoprosessiin fyysisesti kuuluvina, jos niitä käytetään tuotantoprosessissa ja ne ovat fyysinen osa vientituotetta. Tuotantopanoksen ei tarvitse olla valmiissa tuotteessa samassa muodossa, kuin missä se tuli mukaan tuotantoprosessiin.

7. Vientituotteen tuotannossa käytetyn yksittäisen tuotantopanoksen määrän toteamisessa otetaan yleensä huomioon tavanomainen hävikki, ja hävikki katsotaan tavallisesti käytetyksi vientituotteen tuotannossa. Käsitteellä ”hävikki” tarkoitetaan sitä osaa tietystä tuotantopanoksesta, jolla ei ole itsenäistä tehtävää tuotantoprosessissa, jota ei käytetä vientituotteen tuotannossa (esimerkiksi tehottomuuden takia) ja jota sama valmistaja ei ota talteen, käytä eikä myy.

8. Komission arvioidessa sitä, onko vaadittu raaka-ainehävikkiä koskeva vähennys ”tavanomainen”, se ottaa yleensä huomioon tuotantoprosessin luonteen, viejämaan tuotannonalan tavanomaisen käytännön ja muut tekniset tekijät, siinä määrin kuin se on aiheellista. Komissio pitää mielessään, että on tärkeää todeta, ovatko viejämaan viranomaiset laskeneet hävikin määrän hyväksyttävällä tavalla silloin, kun tällainen määrä on tarkoitus sisällyttää veron tai tullin alennukseen tai palautukseen.

▼B

LIITE III

OHJEET, JOITA ON NOUDATETTAVA KORVAAVIEN TUOTANTOPANOSTEN PALAUTUSJÄRJESTELYJEN VIENTITUIKSI MÄÄRITTELYSSÄ

I

Palautusjärjestelyissä voidaan säätää tuontimaksujen palauttamisesta sellaisten tuotantopanosten osalta, joita käytetään muun tuotteen valmistukseen silloin, kun kyseinen muu tuote sellaisena kuin se viedään maasta sisältää kotimaisia tuotantopanoksia, jotka vastaavat laadultaan ja ominaisuuksiltaan maahan tuotuja tuotantopanoksia, jotka ne korvaavat. Liitteessä I olevan i kohdan mukaisesti tällaisten korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyt voivat olla vientitukea, siltä osin kuin niiden mukaisesti voidaan tuontimaksuista maksaa suurempia palautuksia, kuin palautusvaatimuksen kohteena olevista tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.

II

Kun komissio tarkastelee korvaavia tuotantopanoksia koskevaa palautusjärjestelyä tämän asetuksen mukaisesti suoritettavan tasoitustullia koskevan tutkimuksen osana, sen on yleensä edettävä seuraavalla tavalla:

1. Liitteessä I olevan i kohdan nojalla kotimarkkinoilla valmistettuja tuotantopanoksia voidaan käyttää maahan tuotavien tuotantopanosten sijasta vientiin tarkoitetun tuotteen tuottamiseen, jos näiden tuotantopanosten määrä on sama kuin niiden tuotujen tuotantopanosten, jotka ne korvaavat, ja jos ensin mainitut tuotantopanokset ovat laadultaan ja ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin maahan tuodut tuotantopanokset. Tarkistusjärjestelyn tai -menettelyn olemassaolo on tärkeää, koska se antaa viejämaan julkisille viranomaisille mahdollisuuden toimia niiden mukaisesti ja osoittaa, että tuotantopanosten määrä, jolta palautusvaatimus esitetään, ei ylitä vientiin missä muodossa tahansa menevien verrattavissa olevien tuotteiden määrää, eikä tuontimaksuja siten palauteta enempää kuin kyseisistä tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.

2. Jos väitetään, että korvaavia tuotantopanoksia koskevan palautusjärjestelyn kautta annetaan tukea, komission on tavallisesti ensin pyrittävä määrittelemään, ovatko viejämaan julkiset viranomaiset ottaneet käyttöön tarkistusjärjestelyn tai -menettelyn ja käyttävätkö ne sitä. Jos komissio toteaa sellaisen järjestelyn tai menettelyn olevan käytössä, se tavallisesti tutkii tarkistusmenetelmät sen arvioimiseksi, ovatko ne tarkoituksenmukaisia, tavoitellun tarkoituksen kannalta tehokkaita ja perustuvatko ne viejämaassa yleisesti hyväksyttyihin kaupallisiin käytäntöihin. Siinä määrin kuin menettelyjen todetaan täyttävän nämä vaatimukset ja niitä sovelletaan tehokkaasti, tuen ei oleteta olevan olemassa. Komissio voi katsoa olevan tarpeen suorittaa 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjä käytännön tarkistuksia tietojen oikeellisuuden todentamiseksi tai vakuuttuakseen siitä, että tarkistusmenettelyjä sovelletaan tehokkaasti.

3. Jos tarkistusmenettelyjä ei ole, jos ne eivät ole tarkoituksenmukaisia tai jos sellaiset menettelyt on otettu käyttöön ja ne katsotaan tarkoituksenmukaisiksi mutta niitä ei tosiasiassa käytetä tai niitä ei käytetä tehokkaasti, voi olla kyse tuesta. Näissä tapauksissa viejämaan on tavallisesti suoritettava todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Jos komissio katsoo sen olevan tarpeen, uusi tutkimus voidaan suorittaa 2 kohdan mukaisesti.

▼B

4. Sen seikan, että korvaavia tuotantopanoksia koskevan palautusjärjestelmän säännöstö sisältää määräyksen, jonka perusteella viejät voivat valita tuontitoimitukset, joiden osalta ne vaativat palautusta, ei itsessään olisi katsottava merkitsevän, että tukea myönnetään.

5. Tuontimaksujen liiallisen palauttamisen liitteessä I olevan i kohdan tarkoittamassa merkityksessä on katsottava olevan kyseessä, jos julkiset viranomaiset ovat maksaneet korkoa kaikille palautusjärjestelyn perusteella palautetuille määrille, jolloin liikaa maksettu määrä on se, joka on maksettu tai on tarkoitus maksaa korkoina.

▼B

LIITE IV

(Tämä liite koostuu maataloudesta tehdyn sopimuksen liitteestä 2. Kaikki käsitteet ja ilmaisut, joita ei ole siinä määritelty tai joiden merkitys ei ole selvä, on tulkittava mainitun sopimuksen mukaisesti.)

KOTIMAINEN TUKI: PERUSTEET ALENNUSSITOUMUKSISTA VAPAUTTAMISELLE

1. Niiden kotimaisten tukitoimenpiteiden, joille vaaditaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä se perustavaa laatua oleva vaatimus, että niillä ei ole lainkaan tai on korkeintaan vähäisessä määrin kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon. Sen mukaisesti kaikkien niiden toimenpiteiden, joille haetaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä seuraavat perusedellytykset:

   a) kyseinen tuki (mukaan lukien julkisten viranomaisten saamatta jäänyt tulo) on annettava julkisista varoista rahoitetun julkisen ohjelman kautta, eikä sitä saa rahoittaa kuluttajilta tulevilla suorituksilla; ja

   b) kyseisellä tuella ei saa antaa tuottajille hintatukea;

   sekä jäljempänä esitetyt toimikohtaiset arviointiperusteet ja edellytykset.

Julkiset palveluohjelmat

2. Yleiset palvelut

   Tämän ryhmän toimet sisältävät kustannuksia (tai saamatta jääneitä tuloja), jotka liittyvät ohjelmiin, jotka tarjoavat palveluja tai etuja maataloudelle tai maaseutuyhteisölle. Ne eivät saa sisältää suoria maksuja tuottajille tai jalostajille. Kyseisten ohjelmien, jotka sisältyvät mutta eivät rajoitu jäljempänä olevaan luetteloon, on täytettävä 1 kohdassa esitetyt yleiset arviointiperusteet ja toimikohtaiset edellytykset, siltä osin kuin ne ilmenevät seuraavasta:

   a) tutkimustyö, mukaan lukien yleinen tutkimus, ympäristöohjelmiin liittyvä tutkimus sekä tiettyjä tuotteita koskevat tutkimusohjelmat;

   b) tuhoeläinten ja tautien torjunta, mukaan lukien yleiset ja tuotekohtaiset toimenpiteet, kuten ennakkovaroitusjärjestelmät, karanteenit ja hävitystyöt;

   c) koulutuspalvelut, mukaan lukien yleiset ja erityiset palvelut;

   d) valistus- ja neuvontapalvelut, mukaan lukien varojen myöntäminen helpottamaan tietojen ja tutkimustulosten saattamista tuottajien ja kuluttajien tietoon;

   e) tarkastuspalvelut, mukaan lukien yleiset palvelut sekä tiettyjen tuotteiden tarkastukset, jotka liittyvät terveys-, turvallisuus-, laadunvalvonta- tai standardointikysymyksiin;

   f) markkinointi- ja myynninedistämispalvelut, mukaan lukien tiettyihin tuotteisiin liittyvät markkinatiedot, neuvonta- ja myynninedistämistoiminta lukuun ottamatta määrittelemättömistä tarkoituksista aiheutuvia kuluja, joita myyjät voisivat käyttää myyntihintansa alentamiseen tai suoran taloudellisen hyödyn antamiseen ostajille; ja

▼B

g) infrastruktuuripalvelut, mukaan lukien sähköverkot, tiet ja muut kuljetusväylät, markkinapaikat ja satamalaitteistot, vesihuoltojärjestelmät, padot ja kuivatusohjelmat sekä ympäristöohjelmiin liittyvät perusrakenteet. Kaikissa tapauksissa kulut on tarkoitettu ainoastaan laitteistojen hankkimiseen tai rakentamiseen, ja niihin ei saa lukea tilakohtaista laitteiden tuettua hankintaa, paitsi silloin kun on kyse yleisesti käytettävissä olevien yleisten palveluverkostojen laajentamisesta. Niihin ei saa liittää tuotantopanosten tai toimintakulujen tukemista tai alennettuja käyttömaksuja.

3. Julkinen varastointi elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ([1])

Kulut (tai menetetyt tulot), jotka liittyvät niiden tuotteiden varastojen kokoamiseen ja ylläpitämiseen, jotka muodostavat kansallisen lainsäädännön sisältämän elintarvikkeiden saatavuuden turvaamista koskevan ohjelman erottamattoman osan. Tähän voidaan lukea myös valtion yksityisille tuotevarastoille tällaisen ohjelman osana antama tuki.

Varastojen määrän ja kokoamisen on vastattava yksinomaan elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ennalta laadittuja tavoitteita. Varastojen kokoamisen ja luovutuksen on oltava rahoituksen osalta avointa. Julkisten viranomaisten elintarvikehankinnat on suoritettava käypään markkinahintaan, ja myytäessä elintarvikkeita varmuusvarastoista myyntihintojen on oltava vähintään laatutasoltaan vastaavan tuotteen käyvän kotimarkkinahinnan mukaisia.

4. Sisäinen elintarvikeapu ([2])

Kustannukset (tai menetetyt tulot), jotka liittyvät sisäisen elintarvikeavun antamiseen tarpeessa oleville väestönosille.

Oikeus saada elintarvikeapua on määriteltävä selkeiden ravitsemukseen liittyvien tavoitteiden perusteella. Tällaisen avun on oltava suorien elintarviketoimitusten antamista avun tarpeessa oleville tai varojen antamista asetetut vaatimukset täyttäville elintarvikkeiden ostamiseksi joko markkinahintaan tai tuettuun hintaan. Julkisten viranomaisten elintarvikeostot on suoritettava käypään markkinahintaan, ja avun rahoituksen ja hallinnon on oltava avointa.

5. Suorat maksut tuottajille

Tuottajille suunnattuina suorina maksuina annettavan tuen (tai menetettyjen tulojen, mukaan lukien luontaissuoritukset), jonka osalta haetaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä 1 kohdassa mainitut perusedellytykset sekä lisäksi 6–13 kohdassa mainitut yksittäisille suorille maksuille asetetut erityiset arviointiperusteet. Jos voimassa olevien tai uusien suorien maksutyyppien, lukuun ottamatta 6–13 kohdassa mainittuja maksutyyppejä, osalta haetaan vapautusta, on maksun täytettävä 6 kohdan b–e alakohdassa vahvistetut arviointiperusteet 1 kohdassa esitettyjen yleisten edellytysten lisäksi.

([1]) Tämän liitteen 3 kohdassa tarkoitetut julkisten viranomaisten elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi kehitysmaissa ylläpitämät varastointiohjelmat, joiden toiminta on avointa ja joita hoidetaan virallisesti julkaistujen asiallisten periaatteiden tai toimintaohjeiden mukaan, katsotaan olevan tämän kohdan säännösten mukaisia, kuten myös ohjelmien, joiden nojalla elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ylläpidetyt varastot hankitaan ja luovutetaan säännellyin hinnoin edellyttäen, että hankintahinnan ja ulkoisen viitehinnan erotus huomioidaan kokonaistuen mittausmenetelmässä (AMS).

([2]) Tämän liitteen 3 ja 4 kohdan mukaan elintarvikkeiden tuetuin hinnoin toimittamisen tavoitteena katsotaan olevan tyydyttää jatkuvasti kohtuullisin hinnoin kehitysmaiden köyhän kaupunki- ja maaseutuväestön ravinnontarve tämän kohdan säännösten tarkoittamalla tavalla.

▼B

6. Tulotuki, jota ei ole sidottu tuotannon määrään

a) Oikeus saada tätä tukea määritellään selkein arviointiperustein, kuten tulojen, tuottaja- tai maanomistaja-aseman, määrätyn ja pysyvän peruskauden mukaisen tuotantotekijöiden käytön tai tuotantotason mukaan.

b) Tuen suuruutta ei saa minään yksittäisenä vuonna sitoa tai perustaa siihen tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna harjoittaa.

c) Tuen suuruutta ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa sellaisiin kotimaisiin tai kansainvälisiin hintoihin, joita sovelletaan johonkin peruskauden jälkeisenä vuonna toteutettuun tuotantoon.

d) Tuen suuruutta ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa sellaisiin tuotantotekijöihin, joita on käytetty jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna.

e) Tuen saannin edellytyksenä ei saa olla tuotannollinen toiminta.

7. Valtion osallistuminen tulojen takausohjelmien sekä tulotason turvaamisohjelmien rahoitukseen

a) Tukeen antaa oikeuden tulojen menetys, joka määritellään ottamalla huomioon vain maataloustulo, joka on enemmän kuin 30 prosenttia edeltävän kolmivuotiskauden keskimääräisistä bruttotuloista tai vastaavasta nettotulosta (ottamatta huomioon mitään samasta tai vastaavanlaisesta ohjelmasta saatua tukea) tai edeltävään viisivuotiskauteen perustuvasta kolmen vuoden keskiarvosta, josta on jätetty huomiotta korkein ja alhaisin yhden vuoden tulo. Tuottaja, joka täyttää nämä ehdot, on oikeutettu saamaan kyseistä tukea.

b) Tuen määrä korvaa vähemmän kuin 70 prosenttia tuottajan tulonmenetyksestä siltä vuodelta, jolta tuottaja on oikeutettu saamaan tätä tukea.

c) Kaikkien tämänlaatuisten tukien määrä on sidottava ainoastaan tuloihin; sitä ei saa sitoa tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja harjoittaa, eikä kyseisen tuotannon kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin tai käytettyihin tuotantotekijöihin.

d) Jos tuottaja saa samana vuonna tässä kohdassa ja 8 kohdassa määriteltyjä (luonnononnettomuuksista aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen) tukia, on näiden tukien yhteismäärän oltava vähemmän kuin 100 prosenttia tuottajan kokonaismenetyksestä.

8. Luonnononnettomuuksista aiheutuneiden vahinkojen korvaamisen nojalla annettava tuki (joka on suoritettu joko suoraan tai valtion osallistumisella satovakuutusohjelmiin)

a) Oikeus tukeen syntyy vasta, kun julkiset viranomaiset ovat virallisesti todenneet, että luonnononnettomuus tai sen kaltainen onnettomuus (mukaan lukien tautiepidemiat, tuholaisvahingot, ydinonnettomuudet sekä sota kyseisen maan alueella) on tapahtunut tai alkanut; se edellyttää vähintään 30 prosentin tuotannonmenetystä edeltävän kolmivuotiskauden keskimääräisestä tuotannosta tai edeltävään viisivuotiskauteen perustuvasta kolmen vuoden keskiarvosta, josta on jätetty huomiotta korkein ja alhaisin yhden vuoden tulo.

▼B

b) Onnettomuustapauksessa maksettaviksi säädettyjä tukia voidaan maksaa ainoastaan tulojen, kotieläinten (mukaan lukien eläinten eläinlääkinnällisestä hoidosta hoituneet kulut), maan ja muiden tuotannontekijöiden menetyksestä, jotka aiheutuvat kyseisestä luonnononnettomuudesta.

c) Tuet eivät saa korvata enempää kuin kärsittyjen vahinkojen korvaamiseen tarvittavat kokonaiskustannukset, eivätkä ne saa käsittää määräystä tai tarkempaa erittelyä tulevan tuotannon suunnasta tai määrästä.

d) Onnettomuuden aikana maksetut tuet eivät saa ylittää määrää, joka tarvitaan b alakohdassa määriteltyjen kaltaisten lisävahinkojen estämiseksi tai lieventämiseksi.

e) Jos tuottaja saa samana vuonna tämän kohdan ja 7 kohdan (tulojen vakuutusohjelmat ja tulojen turvaamisohjelmat) mukaisia tukia, on tukien yhteismäärän oltava vähemmän kuin 100 prosenttia tuottajan kokonaismenetyksestä.

9. Tuottajien eläkkeelle siirtymistä kannustavien ohjelmien kautta annettava rakennesopeutustuki

a) Oikeus saada tällä perusteella tukea on määriteltävä sellaisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen arviointiperusteiden nojalla, joilla helpotetaan henkilöiden eläkkeelle siirtymistä markkinaehtoisesta maataloustuotannosta tai heidän siirtymistään maataloudesta muuhun toimintaan.

b) Tuki edellyttää sen saajilta täydellistä ja pysyvää markkinaehtoisesta maataloustuotannosta vetäytymistä.

10. Tuotannollisten resurssien poistamisohjelmien kautta annettava rakennesopeutustuki

a) Oikeus saada tukea tällä perusteella määritellään sellaisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen perusteiden nojalla, joiden tavoitteena on maan tai muiden tuotannollisten resurssien, mukaan lukien kotieläinten, poistaminen markkinaehtoisesta maataloustuotannosta.

b) Tuki edellyttää, ettei maata käytetä markkinaehtoisessa maataloustuotannossa ainakaan kolmen vuoden aikana, ja kotieläinten osalta niiden teurastusta tai lopullista ja pysyvää niistä luopumista.

c) Tuki ei saa käsittää määräystä tai tarkempaa erittelyä sen suhteen, mihin muuhun markkinaehtoista maataloustuotantoa merkitsevään tarkoitukseen tätä maata tai muita tuotannollisia resursseja on käytettävä.

d) Tukea ei saa sitoa tuotantosuuntaan tai -määrään taikka kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan sellaiseen tuotantoon, jota toteutetaan tuotantokäyttöön jäävän maan tai muiden tuotannollisten resurssien avulla.

11. Investointitukien kautta annettava rakennesopeutustuki

a) Oikeus saada tukea tällä perusteella määritellään sellaisissa julkisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen perusteiden nojalla, joilla pyritään tukemaan tuottajan toimintojen rahoituksellista tai materiaalista uudelleensuuntautumista puolueettomasti osoitettujen rakenteellisesti epäedullisten olosuhteiden johdosta. Oikeus saada tukea tämän laatuisista ohjelmista voi myös perustua selkeästi määriteltyyn julkiseen ohjelmaan, jolla pyritään palauttamaan maanviljelysmaa takaisin yksityisomistukseen.

▼B

b) Tuen määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa tuotantosuuntaan tai tuotantomäärään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jonka tuottaja on toteuttanut jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna, ellei kyse ole jäljempänä e alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta.

c) Tuen määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan tuotantoon, joka on toteutettu peruskauden jälkeen.

d) Tukea saa antaa vain sen kauden ajan, joka on tarpeen sen investoinnin toteuttamiseksi, jota varten tukea on myönnetty.

e) Tuki ei millään tavoin saa velvoittaa tai edellyttää tuen saajia tuottamaan tiettyjä maataloustuotteita, lukuun ottamatta vaatimusta pidättyä tietyn tuotteen tuotannosta.

f) Tuki on rajattava siihen määrään, joka tarvitaan korvaamaan rakenteellinen haitta.

12. Ympäristöohjelmien perusteella annettava tuki

a) Oikeus saada tätä tukea määritellään osana selkeästi määriteltyä julkista ympäristö- tai luonnonsuojeluohjelmaa, ja se edellyttää kyseisen ohjelman mukaisten erityisten edellytysten täyttämistä, mukaan lukien tuotantomenetelmiin ja tuotantopanoksiin liittyvät edellytykset.

b) Tuen määrä on rajattava niihin ylimääräisiin kuluihin tai tulon menetyksiin, jotka ovat syntyneet julkisen ohjelman noudattamisesta.

13. Alueellisten tukiohjelmien perusteella annettava tuki

a) Oikeus saada näitä tukia rajataan muita heikommassa asemassa olevien alueiden tuottajille. Jokaisen tällaisen alueen on oltava selkeästi rajattu yhtenäinen maantieteellinen alue, jolla on määriteltävissä oleva taloudellinen ja hallinnollinen omaleimaisuus ja joka on katsottu epäedulliseksi puolueettomien ja objektiivisten perusteiden nojalla, jotka on selkeästi määritelty laissa tai asetuksessa ja jotka osoittavat kyseisen alueen ongelmien perustuvan muihin kuin vain tilapäisiin olosuhteisiin.

b) Näiden tukien määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa muuten kuin tuotannon supistamiseksi sitoa tai perustaa tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna harjoittaa.

c) Näiden tukien määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan tuotantoon, jota harjoitetaan peruskauden jälkeen.

d) Tukea voivat saada vain vaadittavat ehdot täyttävillä alueilla toimivat tuottajat, mutta sen on oltava yleisesti kaikkien tällaisten alueiden tuottajien saatavilla.

e) Jos tuki on sidottu tuotannontekijöihin, tuen yksikköä kohden on pienennyttävä tietyn tuotannontekijäkohtaisen kynnystason yläpuolella.

f) Tuki on rajattava ylimääräisiin kuluihin tai tulon menetyksiin, jotka liittyvät maataloustuotannon harjoittamiseen määrätyllä alueella.

▼B

LIITE V

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009 (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93)	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014 (EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1)	Ainoastaan liitteen 18 kohta

▼B

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 597/2009	Tämä asetus
1–11 artikla	1–11 artikla
12 artiklan 1–4 kohta	12 artiklan 1–4 kohta
12 artiklan 6 kohta	12 artiklan 5 kohta
13 ja 14 artikla	13 ja 14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause	15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 2 kohdan toinen lause	15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta
16–27 artikla	16–27 artikla
28 artiklan 1–4 kohta	28 artiklan 1–4 kohta
28 artiklan 5 kohdan ensimmäinen lause	28 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
28 artiklan 5 kohdan toinen lause	28 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
28 artiklan 6 kohta	28 artiklan 6 kohta
29–33 artikla	29–33 artikla
33 a artikla	34 artikla
34 artikla	35 artikla
35 artikla	36 artikla
Liitteet I–IV	Liitteet I–IV
Liite V	—
Liite VI	—
—	Liite V
—	Liite VI